

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **L., a.s.**, IČO: X., so sídlom v B., zastúpeného Advokátskou kanceláriou C., s.r.o., IČO: X., so sídlom v B., proti odporkyni **M. P.**, bývajúcej v D., **o zaplatenie 10,62 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 7 Ro 171/2013, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. septembra 2014 sp. zn. 1 Co 368/2014, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Odporkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Uznesením z 13. novembra 2013 č.k. 7 Ro 171/2013-16 Okresný súd Spišská Nová Ves uložil navrhovateľovi, aby zaplatil súdny poplatok 6,50 € v zmysle položky č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Košiciach uznesením z 30. septembra 2014 sp. zn. 1 Co 368/2014 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 O.s.p.). Podľa jeho názoru rozhodol prvostupňový súd správne. Bolo totiž na navrhovateľovi, aby preukázal, že návrh doručený súdu v roku 2013 je identický s návrhom, ktorý (ako tvrdí) podal v roku 2006; navrhovateľ to ale nepreukázal. So zreteľom na to nemohlo dôjsť k preklúzii v zmysle § 13 zákona č. 71/1991 Zb.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie. Uviedol, že v tejto veci podal návrh na začatie konania už v roku 2006. Keď súdy v obdobných prípadoch odmietli v tom istom roku prijať jeho návrh podaný v elektronickej podobe, Ústavný súd Slovenskej republiky označil ich postup za protiústavný prikázal im bezodkladne konať a vychádzať z toho, že právne účinky podania zostali zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania. V danom prípade to súd prvého stupňa nevzal na zreteľ. I keď navrhovateľovi vznikla poplatková povinnosť v roku 2006 (§ 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb.) a v roku 2013 nepodal žiadny nový návrh, súd ho vyzval na zaplatenie súdneho poplatku. Prehliadol, že v roku 2013 mu nebolo možné vyrubiť súdny poplatok, lebo došlo k preklúzii v zmysle § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. Podľa názoru dovolateľa mu tým súdy v konaní odňali možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Žiadal preto napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdené uznesenie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., zohľadňujúc len okolnosti významné z hľadiska finančno-právneho vzťahu medzi navrhovateľom (poplatníkom) a štátu, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 268/2014, 3 Cdo 436/2014, 3 Cdo 464/2014, 3 Cdo 494/2014, 3 Cdo 496/2014, 3 Cdo 498/2014, 3 Cdo 516/2014, 3 Cdo 518/2014.

Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané vo vyššie označených konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. marca 2015

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková